

[Hans Hækkerup]

onsdag, var det, fordi de radikale pludselig ikke ville være med til, at vi stillede forslagene.

Jeg vil i øvrigt sige, at det har glædet mig meget at høre hr. Hagen Hagensen skamrose det, regeringen nu er blevet enig med de radikale om. Jeg forstår den ærlige begejstring for, at Industrirådet, Landbrugsrådet, Håndværksrådet og Grosserer-Societetet nu også kommer med ind under fondslovgivningen, for det var de jo ikke i regeringens forslag. Jeg forstår også godt glæden over muligheden for, at stifteren af en fond ikke kan begunstige sine efterkommere i 117 generationer, hvad regeringen også havde foreslået oprindeligt. Jeg forstår også glæden over, at familiemedlemmerne ikke kan udgøre et flertal i bestyrelsen, og jeg forstår glæden over, at fondsmyndigheden fremover skal udpege et medlem af bestyrelsen, for det var jo heller ikke med i regeringens oprindelige forslag. Der er altså sket forbedringer, det er jeg enig i.

Til gengæld forstår jeg ikke, at hr. Hagen Hagensen er så afvisende over for det ændringsforslag, vi er kommet med om, at foreninger, der har en egenkapital på under 250.000 kr., ikke skal registreres. Regeringen vil registrere foreninger, hvis aktiver overstiger 250.000 kr. Regeringens forslag vil i praksis betyde, at mange flere foreninger skal registreres, og det undrer mig, at regeringspartierne pludselig er blevet så registreringsivrige.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har jo oplevet, at gentages noget tilstrækkelig mange gange, er der et vist antal mennesker, der tror på det. Derfor har jeg bedt om ordet for denne korte bemærkning for at sige, at vi springer ikke pludselig, men en aftale er først en aftale, når forudsætningerne er opfyldt. De var ikke opfyldt, og da jeg ikke kunne få tilsagn om, at de ville blive opfyldt, var det, jeg sagde: all right, så er der altså ikke noget at gøre ad den vej!

Leif Hermann (SF):

Socialistisk folkeparti har til dette lovforslag stillet ændringsforslag.

Vi har stillet et ændringsforslag, der betyder, at foreninger udgår af lovforslaget. Me-

ningen med at tage dem med er jo, at man skal have styr på fagbevægelsens konfliktfonde, og det kan ikke undre nogen, at socialistisk folkeparti ikke mener, at de skal ind i denne ramme.

Det andet ændringsforslag drejer sig om lige præcis det opgør, som hr. Bernhard Baunsgaard har efterlyst, med pengeadelen i dette land. Det er delt op i to og går ud på, at det ikke skal kunne lade sig gøre for eksisterende familiefonde at begunstige ufødte generationer, ligesom det naturligvis tilsvarende går ud på, at det heller ikke i fremtiden, altså efter lovens ikrafttræden, skal kunne lade sig gøre at begunstige disse.

Her kommer så det problem ind, som tilsyneladende også har bekymret såvel socialdemokratiet som hr. Bernhard Baunsgaard, nemlig problemet vedrørende foreneligheden med grundlovens § 73 om ejendomsrettens ukrænkelighed.

Jeg har her i formiddag brugt lidt tid til at kigge på, hvordan det radikale venstre i 1919 forholdt sig under forhandlingerne om lensafsløsningsloven. Det er nemlig sådan, at vi nok i nogen grad kan parallelisere problemstillingen til den lov, der i 1919 blev vedtaget om lens, stamhuses og fideikommissgodsers overgang til fri ejendom, og jeg har forgæves søgt det radikale venstres daværende bekymring for grundlovs-mæssigheden i det, man havde fremlagt. Det kunne der nok i meget højere grad have været anledning til end i denne sammenhæng. For hvad er det, man støtter sig på? Det er en enkelt bemærkning i fondsudvalgets betænkning på side 79:

»Med hensyn til *bestemmelsen* i § 7 om begrænsninger i adgangen til at oprette familiefonde er der i udvalget enighed om, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse« – ikke tilstrækkelig begrundelse – »for at lade de foreslåede regler finde anvendelse på fonde, der allerede er oprettet. En anvendelse af reglerne på eksisterende fonde ville efter udvalgets opfattelse indebære et afgørende brud med den hidtidige retstilstand ...« – ja, det ønsker vi også – og så kommer eftersætningen, den, der har bekymret så utrolig meget, og den lyder i al sin magtfuldhed: »... og kunne rejse spørgsmål om forholdet til grundlovens § 73.«

Den måde, denne sætning sprogligt er konstrueret på, fortæller os, at der næppe vil være de store problemer med grundlovens §